

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010211
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614010211.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.01.2015, v trestnej veci proti obvinenému T. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) a iné, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 84/2014 zo dňa 16.09.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a okresnému súdu ukladá, aby vo veci znova konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie proti obv. T. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že -dňa 28.06.2004 okolo 03.00 hod. na chodníku pred pohostinstvom „R. T.“ na S. ulici v Y. chytil za ľavé rameno U. X. a prehodil ju cez seba s jej dopadom na zem, následne sa nad ňu zohol, aby ju udrel, no keď U. X. použila proti nemu slzný plyn, strhol jej z pleca kapsu, ktorú však počas následného úteku odhodil a U. X. pritom utrpela nalomenie kľúčnej kosti vľavo, ktoré si vyžiadalo jej práceneschopnosť od 28.06.2004 do 02.08.2004 teda 35 dní a poškodením kapsy jej spôsobil škodu 300,- Sk zastavil, lebo trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko je premlčané.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor sťažnosť. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že okresný súd postupom, ktorým trestné stíhanie proti obvinenému zastavil z dôvodu, že je premlčané, pochybil, nakoľko náležite nezistil skutkový stav. Policajný orgán uznesením zo dňa 9.8.2004 začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie T. K. pre uvedené trestné činy. Vzhľadom na to, že pre neprítomnosť obvineného nebolo možné vec náležite objasniť, policajný orgán dňa 11.1.2005 podľa § 173 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie prerušil. V odôvodnení tohto uznesenia poukázal aj na skutočnosť, že okresný súd pod sp. zn. 2T 55/04 vydal príkaz na dodanie výkonu trestu odňatia slobody. Obvinený zrejme v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu (s prihliadnutím aj na skorší rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 2T 55/04 zo dňa 26.4.2004) sa zdržiaval v cudzine - v A. republike, kde bol v roku 2007 dvakrát odsúdený. Bola teda zistená určitá doba, po ktorú sa obvinený zdržiaval v cudzine v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Uvedená doba, ktorou sa však súd vôbec nezaoberal, sa do premlčacej doby v zmysle § 67 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. nezapočítava. Je pravdou konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že o pokračovaní v trestnom stíhaní bolo rozhodnuté až po deviatich rokoch, išlo však o objektívnu príčinu - neprítomnosť obvineného, dôkazom čoho boli aj značné prieskumy pri realizácii príkazu tunajšieho súdu sp. zn. 2T 55/2004 na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je nateraz možné považovať za dôvodnú, pretože okresný súd vo veci naozaj rozhodol bez toho, aby náležitým spôsobom, v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, zistil skutkový stav.

Tak, ako sa to konštatuje v dôvodoch napadnutého uznesenia, z obsahu spisu vyplýva, že Okresný prokurátor vo Svidníku podal na obv. T. K. dňa 26.8.2014 obžalobu pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že -dňa 28.06.2004 okolo 03.00 hod. na chodníku pred pohostinstvom „R. T.“ na S. ulici v Y. chytil za ľavé rameno U. X. a prehodil ju cez seba s jej dopadom na zem, následne sa nad ňu zohol, aby ju udrel, no keď U. X. použila proti nemu slzný plyn, strhol jej z pleca kapsu, ktorú však počas následného úteku odhodil a U. X. pritom utrpela nalomenie kľúčnej kosti vľavo, ktoré si vyžiadalo jej práceneschopnosť od 28.06.2004 do 02.08.2004 teda 35 dní a poškodením kapsy jej spôsobil škodu 300,- Sk.

Pre uvedený skutok, právne posúdený ako spomínané trestné činy, bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie T. K. uznesením policajného orgánu Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Úradu justičnej a kriminálnej polície, pracovisko Svidník pod ČVS:ORP-1392/OSV-SP-2004 dňa 9.8.2004.

Pri uvedenom uznesení je pripojená doručka o prevzatí zásielky obvineným dňa 12.8.2004, na ktorej je uvedené „predvol. obvin.“ V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo obvinenému doručené a taká istá skutočnosť je uvedená aj v uznesení policajného orgánu zo dňa 11.1.2005 (čl. 5), obvinený sám vo svojej výpovedi zo dňa 7.3.2014 (čl. 17) i vo svojej výpovedi zo dňa 13.8.2014 (čl. 22) však tvrdí, že mu bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené prostredníctvom Slovenskej pošty dňa 12.8.2004. Uvedená okolnosť nie je z hľadiska posudzovaného problému zásadnou otázkou, preto na ňu krajský súd len poukazuje.

Faktom je, že uznesením zo dňa 11.1.2005 pod rovnakým ČVS bolo podľa § 173 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie proti obv. T. K. prerušené a rozhodnutie o pokračovaní v trestnom stíhaní bolo potom vydané až dňa 6.3.2014.

Pokiaľ by sa teda prihliadalo len na uvedené dve skutočnosti, bolo by potrebné záveru okresného súdu v tom smere, že trestné stíhanie obvineného je premlčané, prisvedčiť.

Trestný zákon účinný v čase spáchania skutku stanovuje vo svojej osobitnej časti možnosť uloženia trestu odňatia slobody až na 2 roky u oboch žalovaných trestných činov, teda tak u trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ako aj u trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 67 ods. 1 písm. d/ uvedeného Trestného zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako 1 rok.

Aj keď to okresný súd nejako podrobnejšie nerozoberá a na základe dôvodov rozhodnutia nie je možné zistiť, na základe čoho dospel k záveru, že pre obvineného nie je použitie novšieho zákona priaznivejšie, je potrebné s týmto jeho záverom súhlasiť.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, podľa neskoršieho zákona sa posudzuje vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Podľa novšieho zákona, teda zák. č. 300/2005 Z.z., zaniká v zmysle § 87 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. trestnosť činu uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky a podľa písm. e/ 3 roky pri ostatných prečinoch.

Trestná sadzba u prečinu ublíženia na zdraví (teraz podľa § ust. § 156 ods. 1 Tr. zák.) je v osobitnej časti stanovená na 6 mesiacov až 2 roky a u prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. bola do 31.8.2009, teda pred účinnosťou zák. č. 257/2009 Z.z. trestná sadzba vo výmere 0 až 2 roky.

Z uvedeného by teda vyplývalo, že premlčacia doba na uvedené prečiny je priaznivejšia podľa zák. č. 300/2005 Z.z., keďže by mala byť len 3 roky.

Na druhej strane však nemožno opomenúť aj ďalšie ustanovenia zákona, najmä ust. § 87 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., podľa ktorého sa do premlčacej doby nezapočítava doba, pre ktorú bolo prerušené trestné stíhanie, čo znamená, že už len vzhľadom na uvedenú skutočnosť nie je možné konštatovať, že by mohlo byť použitie novšieho zákona pre obvineného priaznivejšie, takže všetky otázky súvisiace s posudzovanou problematikou je potrebné posudzovať a skúmať z hľadiska zákona účinného v čase spáchania skutku - zák. č. 140/1961 Zb., teda zákona z ustanovení ktorého vychádza aj prvostupňový súd.

Ten síce správne poukázal na ust. § 67 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., opomenul však skúmať, či tu neexistujú skutočnosti, v dôsledku ktorých malo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby alebo prerušeniu premlčacej doby, teda skutočnosti uvedené v ust. § 67 ods. 2 Tr. zák. resp. § 67 ods. 3 Tr. zák.

Podľa § 67 ods. 2 Tr. zák. do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiava v cudzine,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia podľa § 162a Tr. por.,
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie podľa § 173 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 67 ods. 3 Tr. por. premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vnesením obvinenia pre trestný čin o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Z obsahu spisu plynie, že z posudzovanej veci by prichádzalo do úvahy skúmanie podmienok uvedených v § 67 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 67 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Minimálnu dobu, po ktorú sa mal obvinený zdržiavať v cudzine, mohol prvostupňový súd zistiť pripojením si vlastného spisu sp. zn. 2T 55/04, v ktorej mal byť obvinený rozsudkom zo dňa 26.4.2004 uznaný za vinného pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a mal mu byť uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne. V tejto veci podľa poznatkov plynúcich z obsahu preverovaného spisu mal byť vydaný na účely výkonu trestu Európsky zatýkací rozkaz. Ak sa tak naozaj stalo, bude sa musieť prvostupňový súd zaoberať aj otázkou, či sa neuplatňuje zásada špeciality (predbežne síce možnosť konštatovať, že zrejme by uplatnenie zásady špeciality do úvahy nemalo prichádzať aj vzhľadom na fakt, kedy mal byť obvinený vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a aj vzhľadom na rozhodnutie o priestupku, avšak v každom prípade sa aj touto otázkou bude nevyhnutné vysporiadať). V súvislosti so znením ust. § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. si krajský súd dovoľuje polemizovať s dôvodmi sťažnosti, pretože podľa názoru krajského súdu vzhľadom na znenie ust. § 67 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa nevyžaduje, aby pobyt obvineného v cudzine bol neoprávneným, resp. v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Takúto požiadavku zaviedol až zák. č. 300/2005 Z.z. vo svojom ust. § 87 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v posudzovanom prípade však, ako už bolo vyššie rozvedené, sa vychádza z ust. zák. 140/1961 Zb.

Mimo zistenia doby, po ktorú sa obvinený zdržiaval v cudzine, teda doby, po ktorú premlčacia lehota neplynie, je samozrejme potrebné skúmať aj otázku, či nedošlo k prerušeniu premlčacej doby v zmysle ust. § 67 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v dôsledku čoho by v zmysle ust. § 67 ods. 4 Tr. zák. začala plynúť nová premlčacia doba.

V odpise registra trestov má totiž obvinený evidované záznamy pre odsúdenie Okresným súdom Strakonice, Česká republika rozsudkom zo dňa 24.4.2007 pod sp. zn. 3T 55/07 a toho istého súdu rozsudkom zo dňa 18.6.2007 pod sp. zn. 3T 127/06. Podľa odpisu registra trestov sa v týchto prípadoch mal obvinený dopustiť trestných činov krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a/, b/, resp. § 247 ods. 2 Tr. zák., poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. Českej republiky.

To, že obvinený mal trestné činy spáchať mimo územia Slovenskej republiky podľa názoru krajského súdu pre naplnenie podmienok uvedených v § 67 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. nie je rozhodujúce. Skúmať je potrebné len to, či bol trestný čin spáchaný v premlčacej dobe, či by sa na daný prípad mohla vzťahovať pôsobnosť Trestného zákona (a v zmysle ust. § 18 Tr. zák. je to nepochybné), či skutok, ktorý spáchal obvinený, by bol trestným aj podľa Slovenského zákona a ak áno, či trestná sadzba za tomu zodpovedajúci trestný čin je rovnako prísna alebo prísnejšia ako sadzba u trestného činu, o premlčanie ktorého ide.

Za tým účelom bolo teda nevyhnutné vyžiadať si minimálne vyššie uvedené rozsudky Okresného súdu Strakonice.

Až po objasnení uvedených skutočností bude možné zodpovedať otázku, či trestnosť činu, pre ktorý bola na obvineného podaná obžaloba, zanikla v dôsledku premlčania alebo nie a následne vo veci rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.